

[Bjerg.]

at de Sparekasser, som tidligere havde under 1 Mill. Kr. i Indskud, i første Omgang var fritaget for denne Pengebinding, men saa snart de naaede Millionen, skulde de have Midler baandlagt helt fra det Niveau, de oprindelig laa paa. Det vil sige, at hvis en Sparekasse havde 600 000 Kr. i Indskud, og dette Beløb paa Grund af Pengerigeligheden var steget til ca. 1 Mill. Kr., og den havde disponeret over en Del af disse stigende Indskud, skulde den pludselig af med ca. et Par Hundrede Tusinde Kroner i Form af Pengebinding. Jeg ved, at dette for mange smaa Sparekassers Vedkommende har været en saa stor Gene, at de har maattet laane Penge andre Steder for at klare deres Forpligtelser.

Mindretalsforslaget om, at Lovens Løbetid skulde begrænses til November 1947, kunde jeg for saa vidt godt gaa med til, hvis det ogsaa havde omfattet Bestemmelserne om Lempelserne, men da de var udeladt, og da jeg anser det for meget vigtigt, at der sker saadanne Lempelser, foretrækker jeg den højtærede Handelsministers Forslag, og jeg anbefaler det gerne, ogsaa fordi det betyder en Lempelse med Hensyn til en af de mange Restriktioner, hvis Afløsning paa andre Omraader møder store Vanskeligheder.

Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Lovforslagene til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Foss: Jeg maa erklære mig veltilfreds med, at man nu begynder en Afvikling af denne særlige Pengebinding. Det, der er karakteristisk ved denne Pengebinding, er jo, at den ikke er egentlig effektiv, den staar i direkte Forhold til det Indskud, der sker i Banker og Sparekasser. Det vilde være meget uheldigt, hvis Pengemarkedet udviklede sig paa den Maade, at Pengene i Stedet for at gaa den naturlige Vej og blive anbragt i saadanne Institutioner som Indlaan søgte andre Veje, og det risikerer man, saaledes som Tingene udvikler sig, naar Eengangsskatten og andet skal betales. Derfor er det rimeligt, at der sker en Lettelse paa dette Omraade.

Ogsaa af en anden Grund vil det være rimeligt, fordi de Bestemmelser, der er i Loven om Dispensation — og man har jo

nærmet sig den Situation, at Bankerne har maattet søge om Dispensation for at skaffe sig tilstrækkelige Midler —, er meget uheldige. De fører nemlig til en Investeringskontrol, som ikke oprindelig var tilsigtet, en Investeringskontrol, som vil kunne udføres af Nationalbanken. Der har været mærkelige Eksempler paa, at en Bank har søgt om Frigørelse af bundne Midler for at kunne hjælpe et lokalt Foretagende, og dette Foretagende saa er blevet henvist til Banker i en helt anden Del af Landet, hvor man kunde laane Pengene. Men det er der ingen Grund til at komme særlig ind paa her. Jeg skal nøjes med at udtale min Tilfredshed med, at der nu sker en Lempelse paa dette Omraade, og kan tilsiige mit Partis Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Martin Sørensen (Peterslund): Jeg vil straks sige, at Det radikale Venstres Gruppe har vedtaget at stemme for de forelagte Lovforslag. I øvrigt vil jeg gerne fremsætte et Par Bemærkninger, idet jeg er Formand for en lille Provinsbank, som har visse Ulemper af denne Pengebinding.

Jeg vil da først sige, at det er som et Lyspunkt midt i Mørket, at den højtærede Handelsminister nu giver Banker og Sparekasser noget tilbage af den Selvstændighed, som blev frataget dem i 1943, giver dem Lov til at raade over en større Del af de Kapitaler, Indskyderne har betroet dem. Jeg vil mene, at Nationalbankens og Handelsministerens Frygt for, at Pengeinstitutionerne skulde anvende de dem overladte Kapitaler til Formaal, der var mindre forsvarlige, er noget overdreven.

Nu blev de store Kapitaler baandlagt i Nationalbanken. Og hvad det angaar, at de skulde flyttes ude fra Bankerne ind til Nationalbanken, for at de kunde være bedre beskyttet mod Tyskerne, saa slog det jo ikke til, for de kunde ogsaa nok finde dem i Nationalbanken — ja, det var næsten værre, naar de var samlet paa eet Sted, end hvis Tyskerne skulde have været rundt over hele Landet for at finde ud af, hvor de var. Men i hvert Fald synes jeg, at det første, man skulde have gjort efter Befrielsen, var at frigive disse Kapitaler, hvis det da var Besættelsen, der begrundede Restriktionerne. Jeg tror ikke, der vilde være sket nogen stor Skade ved, at man havde ladet Penge-